

[Christmas Møller.]

det ærede Medlems Valg, og Udtalelserne, som det ærede Medlem citerede fra de konservative Blade om at genskabe Rentabiliteten i Erhvervslivet i By og paa Land, det er saa at sige nøjagtigt det Udtryk, det ærede Medlem anvendte, og jeg spørger da det ærede Medlem, idet vi jo er enige om Landbrugsskatterne: Hvad vil det ærede Medlem yderligere? Vil han søge en tvangsmæssig Nedsættelse af Kronen, og hvordan vil han gøre det? Naar det ærede Medlem prøver paa at staa op her og revse andre, mon det saa ikke var naturligt og rimeligt, at det ærede Medlem selv forsøgte at angive, hvad han overhovedet vil? Jeg har for mit Vedkommende sagt det, dels med Hensyn til Ejendomsskatterne, dels med Hensyn til Minimalpriser, dels med Hensyn til hele Handelspolitikken, for at vi kan faa flere Markeder at afsætte vore Varer paa og derigennem faa en bedre Pris. Det ærede Medlem Hr. Duborg har været fuldkommen renonce i enhver Henseende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Hvorfor vil dog det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for Gud ved hvilken Gang fra denne Plads forsikre, at han ikke aner, hvad Tilpasning er, eller hvad Venstre mener hermed, hvorfor gøre sig mere uvidende, end han er? Jeg vil for at citere et sandt Ord af J. C. Christensen minde om, at Sandheden kan jo gøre os alle nok.

I Anledning af det ærede Medlems forfatningsmæssige Betragtninger vil jeg gerne sige, at de Begivenheder, som knyttede sig til Landstingets Stilling til Statslaansspørgsmaalet, var Begivenheder af en ganske særlig Art. Den Gæld var stiftet af Indenrigsminister Rode i Ly af 7. August-Loven, stiftet, uden at nogen, ikke en Gang den daværende Finansminister Edvard Brandes, var vidende derom. Nu sagde Landstinget det selvfølgelig: Denne Gæld maa naturligvis betales, men forinden vil vi have Folkets Svar paa, om man ønsker en Lovgivning som 7. August-Loven opretholdt, i Ly af hvilken den Slags Beter kan skrives Statskassen. Og det er en given Sag, at hvorledes dette Valg, som saaledes var krævet, end var faldet ud, maatte Gælden betales. Imidlertid ved det ærede Medlem jo særdeles vel, at der blev ikke noget Valg, 7. August-Loven forsvandt, og Statslaanet blev bevilget. Det er derfor et Tilfælde af ganske særlig Beskaffenhed, der ikke lader sig generalisere ud i et forfatningsmæssigt Princip,

saaledes som jeg nok tidligere har lagt Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Tilbøjelighed til at gøre.

Statsministeren (Stæuning): Det ærede Medlem Hr. Krag talte nu om de forfatningsmæssige Forhold og henviste til, at det Citat, der før er forebragt her af det ærede Medlem, hidrørte fra en ganske særlig Situation, som ikke kan generaliseres overfor andre. Lad gaa! Men vi er saa heldige at kunne minde det ærede Medlem Hr. Krag om en anden Udtalelse, som ikke er Landstingets, men det ærede Medlems egen, og den er af helt ny Dato, forholdsvis, den er nemlig fremsat her i Folketinget den 19. Januar 1928. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte:

„Hvis Landstinget staaer Folketinget imod, og hvis Folketingets Stilling er baaret oppe af en virkelig Folkestemning, ja, saa vil Landstinget ret hurtigt komme til at bøje sig.“

(Krag: Ja, selvfølgelig!).

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hentydede til en Udtalelse, jeg var kommet med under mit Foredrag i Gaar, og syntes at have lagt noget andet ind deri, end der har været min Mening, thi jeg har aldeles ikke i de Udtalelser, jeg kom med, tænkt paa noget som helst, der kunde tangere partipolitiske Formaal. Jeg har heller ikke tænkt paa at spørge hverken den ene eller den anden, jeg har kun ud fra min gode sunde Sans som dansk Kvinde og Husmoder i disse vanskelige Tider, hvor det i mange Hjem gælder om at vende Skillingen, før man køber det fornødne til det daglige Underhold, udtalt, at det vilde være særdeles ønskeligt, at Salgsforholdene kunde udvikle sig saaledes her i Landet, at danske Husmødre paa en lettere Maade kunde komme i Forbindelse med det livsvigtige Produkt, som Mælk er, og tillige udtalte jeg Haabet om, at den store Prisforskel, der er mellem Producentens Indtægt og det, Husmødrene betaler, kunde formindskes. Nu mener det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at man her ved vil genere Detailsalget. Det behøver ingenlunde at være Tilfældet. Det, hele min Udtalelse gik ud paa, var, at Landbruget ved sit intensive Arbejde fik sat Mælkeforbruget saa stærkt op og fik det gjort saa let at sælge Mælken til Konsumenterne, at